

Manifest de la Festa de l'Arbre 1998

Enguany celebrem el centenari de la Festa de l'Arbre al nostre país. Sabem que hi ha preocupacions pel món forestal com a mínim des de mitjans segle XVIII, quan el marquès de l'Ensenada signà una ordre per la qual s'obligava a tots els ciutadans a plantar un mínim de tres arbres anuals. Tanmateix en aquells anys algunes entitats del que ara en diem societat civil oferien premis als propietaris que plantessin major quantitat de plançons en el temps d'un any. Però no va ser fins a 1898 que es fundà la Societat d'Amics de la Festa de l'Arbre, i a més, la primera festa que es va fer no va ser fins al 30 d'abril de 1899.

Des del seu origen aquesta festa ha tingut un contingut marcadament pedagògic perquè ha volgut fer brotar en els nois i noies l'interès i el gust per la protecció de la natura, especialment dels arbres. Es vol fer néixer un culte a l'arbre que anys i més anys de creixement urbà, i sobretot agrícola, havia anat deixant de banda.

Aquesta festa no ha estat estranya al món ciutadà car sovint ha estat per aquí per on s'ha començat. En el cas granollerí sabem que es va fer ja en 1915, sembla que per primera vegada. Una orquestra acompanyà els infants a entonar el cant de l'himne a l'arbre. Després es plantaren dotze tillers i hi hagué un refrigeri. Acte potser més simbòlic que útil, el seu veritable objectiu era actuar com a revulsiu en les ments d'uns infants en edat de formació.

Però aquesta mena d'idees no neixen del no-res; a Granollers hi havia hagut gent que havia defensat aquesta política de repoblació i des del segle XIX. Aquí no podem menys que recordar Dionís Puig, posteriorment declarat Fill Adoptiu de la vila.

Passat aquest primer moment cal remarcar també la preocupació de les entitats excursionistes de la ciutat per tal de repoblar els nostres boscos o per aconseguir integrar els arbres dins de la trama urbana. No, aquests ideals no són recents. Als anys trenta l'Agrupació Excursionista iniciava una campanya encaminada a repoblar el pla de la Calma. Ara, més de mig segle més tard, ens sembla que la Calma és un dels pocs racons "naturals" que ens queden al Montseny. La realitat és que ha estat el resultat d'una profunda i intensa activitat humana. Tradicionalment el Montseny ha estat conegut pels seus avets immemorials que varen ser tallats per construir les embarcacions dels nostres soldats i comerciants. Tanmateix, l'increment demogràfic ha creat autèntics claps deforestats al voltant de les masies, d'un innegable valor paisatgístic, d'altra banda. Ara el despoblament d'algunes zones ens fa perdre aquests espais oberts perquè ja no hi ha interès a netejar els boscos, els camps són abandonats, els ramats no hi pasturen i els pastors no cremen els rostolls. Petits fets quotidians que han dut a un paisatge determinat, com ara les falgueres de la Calma. Ara, però, és el moment de vetllar. Sembla que alguns poders públics preveuen grans plans de desenvolupament per al pla, i en aquest punt el gran problema són les comunicacions. Es parla de fer un museu a l'Agustí, a tocar del turó de Tagamanent. Algú ha vist mai un museu on no s'arribi amb cotxe? També es parla de fomentar el turisme rural i d'altres coses que segons com es facin poden arribar a ser autèntiques bestieses. Els excursionistes tenim, no només el deure, sinó l'obligació de vetllar pel futur de les zones rurals i de les muntanyes del nostre voltant. Complint amb el nostre deure ciutadà hem evitat barrabassades o, si més no, les hem mitigat. Vivim a la ciutat i ens preocupem pel que l'envolta. Volem un medi ambient on es pugui viure amb qualitat. No hem de permetre que altra cop es pugui arribar amb cotxe al cim del Montseny. Volem que la gent conegui i estimi el Montseny; però exigim que el respecti.

Per això, i per moltes coses més, plantem arbres a la ciutat, per denunciar que ens estem menjant el millor que tenim, allò que és de tots. Plantem arbres avui per recollir demà ciutadans conscients del seu paper en el món.

Editorial	90
Noticiari	91
Activitats	93
Col·laboracions	
Expedició Berger - 98	
"1.000 metres sota terra"	95
L'avenc de la Tomba del Sitjar	98
Ormazorreta Leizea II.	
El primer "500"	99
Unes vacances pel	
Pirineu Aragonès	100
Segona estada a les	
Muntanyes del Sol (Equador)	100
La muntanya	
en la cartografia moderna	102
XXIIè Aplec Excursionista	
dels Països Catalans	104
Excursió Gent Gran: passejada	105
Records de Muntanya.	
Any 1934. Festa de la Cande-	
lera: excursió al Tagamanent	107
40 anys d'escoltisme	108
Secció d'Infants	109
El nostre primer 3.000	110
Secció de Muntanya	111
Matinals	117
GIEG	122
Muntanyes de paper	125
Biblioteca	128

**Agrupació
Excursionista
de Granollers**

Carrer de Corró, 10 · 08400 Granollers
BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I ACTIVITATS
FUNDAT L'ANY 1931

GENER-DESEMBRE 1998 - ÈPOCA IV - VOLUM VII - Núm 197
I PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA DE PERIODISME

Publicació per als socis i per a les entitats excursionistes.

L'Agrupació Excursionista de Granollers està associada a les Federacions següents:

- D'entitats excursionistes de Catalunya.
- Catalana d'Espeleologia
- Catalana de Camping i Caravaning

El finançament d'aquest butlletí és a càrrec del Capítol de Butlletí del pressupost general d'aquesta agrupació. La seva distribució és gratuïta.

Els articles publicats expressen l'opinió dels seus autors, no forçosament la de l'AEG.

Dipòsit Legal: B-3851-1976

Impressió: Gràfiques Garrell.

Coordinació: Alfons Garcia, Joan Mundet, Maure Luís,
Francesc Roma, Teresa Ventura, Francesc Sánchez.

Foto portada: Jordi Icart. *Gouffre Berger (Les Coffinades)*

PAPER ECOLÒGIC